

6 Αυγούστου, 1990

[Α.Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΑΧΕΡΙΤΟΥ ΛΤΔ,

Αιτητές,

v.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ών η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 265/87).

5 *Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Προσφυγή εναντίον απόφασης σε ιεραρχική προσφυγή — Το κριτήριο με το οποίο κρίνεται η εγκυρότητα της απόφασης σε τέτοια προσφυγή είναι κατά πόσο ήταν εύλογα επιτρεπτό στην Αρχμόδια Αρχή, ενόψει των προνοιών του Νόμου και των ενώπιόν της στοιχείων, να πάρει την επίδικη απόφαση.*

10 *Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Μεταφορά επιβατών επί συμβάσει — Εξασφάλιση άδειας — Διακριτική ευχέρεια — Οι περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμοι του 1982-1984 — Εφαρμοστές αρχές.*

15 *Αίτηση ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Παράβαση τύπου — Όταν δεν είναι ουσιώδης δεν οδηγεί σε ακύρωση της επίδικης διοικητικής απόφασης.*

20 *Οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα καταχώρησαν ιεραρχικές προσφυγές εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών να χορηγήσει την άδεια που ζητήθηκε από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, υπό τον όρο ότι το αδειούχο λεωφορείο του δε θα περιλάμβανε επιβάτες από τα χωριά Σωτήρα και Φρέναρος. Και οι δύο ιεραρχικές προσφυγές απορρίφθηκαν από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών. Οι αιτητές καταχώρησαν την παρούσα προσφυγή και ισχυρίστηκαν ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών παρέλειψε να προβεί στη δέουσα έρευνα ως προς το κατά πόσο υφίσταντο οι νόμιμες προϋποθέσεις*

25

για τη χορήγηση άδειας στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο από την Αρχή Αδειών. Επίσης ότι η Αρχή δέχθηκε να εξετάσει, εκτός των περιπτώσεων μεταφοράς επιβατών με σύμβαση που αναφέρονταν στην αίτηση του ενδιαφερόμενου προσώπου και περιπτώσεις άλλες για τις οποίες δεν υπέβαλε νέα αίτηση. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε ότι:

Η χορήγηση άδειας μεταφοράς επιβατών επί συμβάσει, διέπεται ειδικά από το Άρθρο 13, εδάφιο 4, το οποίο δημιουργεί νομοθετική υποχρέωση στην Αρχή Αδειών να λαμβάνει υπόψη κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας για τη χορήγηση τέτοιας άδειας: 10

- (α) την αναγκαιότητα της προτιθέμενης διαδρομής,
- (β) την έκταση κατά την οποία εξυπηρετούνται επαρκώς οι ανάγκες της προτιθέμενης διαδρομής, 15
- (γ) το βαθμό εις τον οποίον είναι πιθανόν ότι θα παρέχει ασφαλείς, συνεχείς και τακτικές μεταφορικές υπηρεσίες.
- (δ) γενικά τις μεταφορικές ανάγκες της περιοχής. 20

Ενόψει όλων των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου είναι πρόδηλο ότι, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας, έλαβε δεόντως υπόψη, μετά από δέουσα έρευνα, όλες τις προϋποθέσεις του πιο πάνω άρθρου του νόμου. 25

Στην απουσία επιτακτικής διάταξης στο Νόμο ως προς το περιεχόμενο μιας αίτησης ή του αποκλεισμού επεκτάσεως του αντικειμένου της αίτησης, η διαδικασία που ακολουθήθηκε δεν ήταν τέτοια ώστε να αποτελεί παράβαση τύπου που επηρέασε τη λήψη της επίδικης απόφασης κατά τέτοιο τρόπο που να δικαιολογεί την ακύρωσή της γι' αυτό και μόνο το λόγο. 30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 35

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Tsouloftas v. Republic (1983) 3 C.L.R. 426,

Strata Tours Ltd v. Republic (1985) 3(D) C.L.R. 2560, 40

Christodoulides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2118.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή των αιτητών κατά της απόφασης της Αρχής Αδειών να χορηγήσει άδεια για εκτέλεση μεταφορών με σύμβαση στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο αντί στον αιτητή.

10 *T. Παπαδόπουλος*, για τους Αιτητές.

M. Τσιάλπα, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

15 *A. Παναγιώτου*, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Cur. adv. vult.

20 Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή αυτή οι αιτητές ζητούν δήλωση του Δικαστηρίου ότι, η πράξη ή/και απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή των εναντίον της αποφάσεως της Αρχής Αδειών για τη χορήγηση άδειας για εκτέλεση μεταφορών με σύμβαση στο λεωφορείο με αριθμό εγγραφής ΗΝ43 ή/και ότι η απόφαση για χορήγηση τέτοιας άδειας είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε νομίμου αποτελέσματος.

30 Ο ιδιοκτήτης του αδειούχου αυτού λεωφορείου με αίτησή του στην Αρχή Αδειών, ημερομηνίας 27 Απριλίου, 1984, ζήτησε να χορηγηθεί άδεια στο λεωφορείο του αυτό για τη μεταφορά επιβατών με σύμβαση από τις Βρυσούλλες, Άγιο Γεώργιο Βρυσούλλων, Φρέναρος, Δερύνεια, Σωτήρα, Παραλίμνι και Αγία Νάπα σύμφωνα με τη σύμβαση μεταξύ αυτού και τους H & C Hotels and Catering Co. Ltd.

35 Ο Επαρχιακός Επιθεωρητής Μεταφορών ετοίμασε έκθεση ημερομηνίας 22 Μαΐου, 1984 (Παράρτημα 3), σχετικά με τη μεταφορά επιβατών στη διαδρομή Βρυσούλλων - Αγία Νάπα. Η Εταιρεία Μεταφορών Αχερίτου - Βρυσούλλες, με επιστολή της ημερομηνίας 30 Μαΐου, 1984, και οι συνεργάτες των έφεραν ένσταση στη
40 χορήγηση τέτοιας άδειας. Ο πιο πάνω Επιθεωρητής Μεταφορών υπέβαλε νέα έκθεση (Παράρτημα 5), ημερομηνίας 29 Ιουνίου, 1984, σχετικά με την αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους.

Στη συνεδρία της της 25ης Σεπτεμβρίου, 1984, η Αρχή Αδειών

άκουσε τους αιτητές και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και εξέτασε επίσης την αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους, όπως χορηγηθεί στο λεωφορείο του άδεια να μεταφέρει επιβάτες σύμφωνα με τη σύμβαση που υπάρχει μεταξύ του και του Bella Napa Hotel Ltd (Παράρτημα 7). Μετά που έλαβε υπόψη όλα τα σχετικά γεγονότα και περιστάσεις, η Αρχή Αδειών αποφάσισε να χορηγήσει τη ζητηθείσα άδεια. Η απόφαση κοινοποιήθηκε στους αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος με επιστολή ημερομηνίας 5 Οκτωβρίου, 1984, και εναντίον της απόφασης αυτής οι αιτητές καταχώρησαν ιεραρχική προσφυγή η οποία ακούστηκε από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών στις 27 Απριλίου, 1985 (Παράρτημα 11), η οποία και αποφάσισε να ζητήσει από το Τμήμα Χερσαίων Μεταφορών να υποβάλει ορισμένες πληροφορίες, τις οποίες και έδωσε με επιστολή του ημερομηνίας 14 Μαΐου, 1985 (Παράρτημα 13).

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, μετά που έλαβε υπόψη όλα τα σχετικά γεγονότα και περιστάσεις, αποφάσισε να απορρίψει την προσφυγή των αιτητών (Παράρτημα 14). Εναντίον αυτής της απόφασης που κοινοποιήθηκε στους αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος, με επιστολή ημερομηνίας 12 Ιουνίου, 1985, (Παράρτημα 16), οι αιτητές καταχώρησαν στο Δικαστήριο αυτό στις 4 Σεπτεμβρίου, 1987 την προσφυγή με αριθμό 762/85, η οποία αργότερα αποσύρθηκε.

Με αίτηση προς την Αρχή Αδειών ημερομηνίας 26 Σεπτεμβρίου, 1985, το ενδιαφερόμενο μέρος ζήτησε πάλιν τη χορήγηση σε αυτό άδειας σχετικά με το ίδιο όχημα για τη μεταφορά επιβατών με σύμβαση από τις Βρυσούλλες κλπ., σύμφωνα με τις συμβάσεις μεταξύ αυτού και το Bella Napa Hotel Ltd, Simos Magic Hotel Apartments Ltd, Nissiana Hotel Bungalows, Takkas Hotel Apartments, P. Tsokkos, Eliconia Hotel Apartments and T. Assiotis (Παράρτηματα 18 έως 24.)

Οι αιτητές έφεραν και πάλιν ένσταση στην αίτηση αυτή. Στο μεταξύ όμως, το ενδιαφερόμενο μέρος παρουσίασε επιπρόσθετες συμβάσεις για τη μεταφορά επιβατών, με τις οποίες είχε συμβληθεί με τους H and C Hotels and Catering Co. Ltd., Takkas Estates Ltd., Nissiana Hotel Bungalows, Christabelle Hotels and Catering Ltd., Taverna Napa, Napiana Hotel Apartments, Orange Grove, Lambriana Hotel Apartments, Simos Magic Hotel Apartments, Florida Beach Hotel and Phillipiana Hotel Apartments (Παράρτηματα 26 έως 36).

Ετοιμάστηκαν δύο εκθέσεις από δύο Επιθεωρητές Μεταφο-

ρών των Επαρχιών Λάρνακας, Αμμοχώστου (Παραρτήματα 37, 38) και η αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους εξετάστηκε στη συνεδρία της Αρχής Αδειών που έγινε στις 15 Απριλίου, 1986 κατά την οποία οι αιτητές, το ενδιαφερόμενο μέρος και όλοι οι άλλοι ενδιαφερόμενοι παρουσιάστηκαν και εξέφρασαν τις απόψεις και τις θέσεις των πάνω στο ζήτημα (Παράρτημα 39).

Η Αρχή Αδειών εξέτασε περαιτέρω την αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους στη συνεδρία της της 29ης Μαΐου, 1986, και αποφάσισε, μετά που έλαβε υπόψη όλα τα σχετικά γεγονότα και περιστάσεις και υλικό που τέθηκε ενώπιόν της, συμπεριλαμβανομένης και μιας έκθεσης για τη διακίνηση επιβατών, ημερομηνίας 9 Μαΐου, 1986, που ετοιμάστηκε από τον Επιθεωρητή Μεταφορών της Επαρχίας Λάρνακας, όπως και την έκθεση του Διοικητικού Λειτουργού κ. Παπάμιχαηλ προς τον Πρόεδρο της Αρχής Αδειών (Παράρτημα 51), να χορηγήσει τη ζητηθείσα άδεια υπό τον όρο ότι, το αδειούχο λεωφορείο δε θα παραλάμβανε επιβάτες από τα χωριά Σωτήρα και Φρέναρος. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη και οι δύο καταχώρησαν ιεραρχικές προσφυγές εναντίον αυτής.

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών άκουσε τις ιεραρχικές προσφυγές στη συνεδρία της στις 10 Δεκεμβρίου, 1986 (Παράρτημα 46) και μετά που άκουσε τους αιτητές, το ενδιαφερόμενο μέρος και κάθε άλλο ενδιαφερόμενο και αφού έλαβε υπόψη όλα τα σχετικά γεγονότα και τις περιστάσεις και το υλικό που τέθηκε ενώπιόν της, αποφάσισε να απορρίψει και τις δύο ιεραρχικές προσφυγές. Εναντίον της απόφασης αυτής καταχωρήθηκε από τους αιτητές η παρούσα προσφυγή στις 8 Απριλίου, 1987.

Είναι η θέση των αιτητών ότι μια και η Αναθεωρητική Αρχή, σύμφωνα με το Άρθρο 13 των Περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982-1984, που θα αναφέρονται στη συνέχεια ως οι Νόμοι, ασκεί τη δική της διακριτική εξουσία στη θέση της Αρχής Αδειών, είχε υποχρέωση και έπρεπε να προβεί στη δέουσα έρευνα κατά πόσο υφίσταντο οι κατά τον ουσιώδη χρόνο νόμιμες προϋποθέσεις για την άσκηση της εξουσίας της για χορήγηση άδειας στο ενδιαφερόμενο μέρος.

Δεν υπάρχει διαφωνία ως προς τη νομική θέση πάνω στο θέμα και τη νομική ερμηνεία που δόθηκε στο Άρθρο 4(Α) των Νόμων. Εκείνο που πρέπει να εξεταστεί είναι κατά πόσο η Αναθεωρητική Αρχή είχε προβεί στην υπό εξέταση υπόθεση στη δέουσα, κάτω από τις περιστάσεις, έρευνα.

Δεν έχω καμιά δυσκολία να πω ότι μια και η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών είχε ενώπιόν της όλο το υλικό το οποίο είχε τεθεί ενώπιον της Αρχής Αδειών, επιπρόσθετα προς τα όσα άκουσε η ίδια, τα στοιχεία που απέφερε η έρευνα εκείνη η οποία είχε γίνει, ήτο δυνατό να υιοθετηθούν από αυτή και η υπόθεση να κριθεί με βάση όλα τα στοιχεία που βρίσκονταν ενώπιόν της χωρίς να ζητηθεί να γίνει οποιαδήποτε νέα έρευνα, αν έκρινε ότι το υλικό αυτό ήτο αρκετό για να ασκήσει τη διακριτική της ευχέρεια, πράγμα που, κάτω από τις περιστάσεις, ορθά κατά την κρίση μου έκαμε.

5

10

Αξίζει να λεχθεί εδώ ότι, από τη σχετική έρευνα που έγινε διαπιστώθηκε (Παραρτήματα 13 και 38) ότι, τα μόνα αδειούχα λεωφορεία στην πιο πάνω διαδρομή ήταν το αστικό λεωφορείο με αριθμό εγγραφής ΕΡ 19 το οποίο ανήκε στο ίδιο το ενδιαφερόμενο μέρος και το αστικό λεωφορείο με αριθμό εγγραφής JP 737 το οποίο ανήκε στους αιτητές. Το αδειούχο αστικό λεωφορείο με αριθμό εγγραφής ΕΜ 37 που ανήκε στην εταιρεία Παραλιμνίου - Δερύνειας εξυπηρετούσε τη διαδρομή Βουσσούλλες, Δερύνεια, Παραλίμνι και διάφορα ξενοδοχεία που βρίσκονταν στο Παραλίμνι, χωρίς να επεκτείνεται η άδειά του στην Αγία Νάπα. Περιπλέον, προτού χορηγηθεί η άδεια στο ενδιαφερόμενο μέρος, έγινε και καταμέτρηση της επιβατικής κίνησης όπως φαίνεται στην Έκθεση του Επαρχιακού Ελεγκτή Μεταφορών Λάρνακας, ημερομηνίας 9 Μαΐου, 1986. Από έρευνα δε που διεξήχθη στις 12 Μαΐου, 1986, (Παράρτημα 41) διαπιστώθηκε ότι η ίδια η αιτήτρια εταιρεία μετέφερε, δυνάμει προφορικών συμβολαίων, το προσωπικό διαφόρων ξενοδοχείων στην Αγία Νάπα που δεν είχαν συμβληθεί με το ενδιαφερόμενο μέρος και που κατέβαλλαν τα ίδια στην αιτήτρια χρηματικό αντάλλαγμα για τη μεταφορά του προσωπικού τους.

15

20

25

30

Σύμφωνα με τα άρθρα 5(1) και 5(6)(γ) των Νόμων, η μεταφορά επιβατών επί συμβάσει αποτελεί οδική χρήση για την οποία είναι αναγκαία η εξασφάλιση άδειας δυνάμει των διατάξεων αυτών. Το άρθρο 5(3) δίδει γενικά διακριτική εξουσία παροχής οδικών οδικής χρήσης, συμπεριλαμβανομένης και της πιο πάνω οδικής χρήσης μεταφοράς επιβατών επί συμβάσει. Η δε χορήγηση άδειας μεταφοράς επιβατών επί συμβάσει, διέπεται ειδικά από το άρθρο 13, το εδάφιο 4 του οποίου δημιουργεί νομοθετική υποχρέωση της Αρχής Αδειών να λαμβάνει υπόψη κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας για τη χορήγηση αδειών οδικής χρήσης για τη μεταφορά επιβατών επί συμβάσει τα πιο κάτω:

35

40

"(α) Την αναγκαιότητα της προτιθεμένης να εκτελεσθή δια της συμβάσεως διαδρομής·

(β) την έκτασιν καθ' ην αι ανάγκαι της προτιθεμένης να εκτελεσθή δια της συμβάσεως διαδρομής εξυπηρετούνται επαρκώς δια των οχημάτων εις τα οποία εχορηγήθη ήδη

5

(γ) το βαθμόν εις τον οποίον είναι πιθανόν ότι ούτος θα παρέχη ασφαλείς, συνεχείς και τακτικάς μεταφορικάς υπηρεσίας·

(δ) γενικώς τας μεταφορικάς ανάγκας της περιοχής."

10

Στην κρινόμενη υπόθεση αντιμετωπίζουμε προσφυγή εναντίον απόφασης σε ιεραρχική προσφυγή. Οι αρχές που διέπουν την άσκηση δικαστικού ελέγχου σε παρόμοιες προσφυγές έχουν διατυπωθεί σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το κριτήριο με το οποίο κρίνεται η εγκυρότητα της απόφασης σε ιεραρχική προσφυγή είναι ταυτόσημο με εκείνο που εφαρμόζεται στην περίπτωση της Αρχής Αδειών: Κατά πόσο δηλαδή, ήταν εύλογα επιτρεπτό στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών ενόψει των προνοιών του Νόμου και των ενώπιόν της στοιχείων να πάρει την επίδικη απόφαση. (*Tsouloftas v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 426, 432, *Strata Tours Ltd. v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 2560, 2565, *Christodoulides v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2118, 2124.)

15

20

25

30

Το πρώτο θέμα που πρέπει να εξεταστεί είναι κατά πόσο παράνομα και σε προφανή παράβαση κάθε έννοιας χρηστής διοίκησης και κατά παράβαση των προνοιών του άρθρου 13(2) και (3) των Νόμων, δέχθηκε να εξετάσει, εκτός των περιπτώσεων μεταφοράς επιβατών με σύμβαση που αναφέρονταν στην αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους, αριθμό περιπτώσεων άλλων ξενοδοχείων από εκείνα που είχε αρχικά υποβάλει και μάλιστα μεταγενέστερων από την υποβολή της αίτησής του χωρίς να υποβάλει νέα αίτηση.

Το άρθρο 13(2) και (3) προβλέπει τα πιο κάτω:

35

"(2) Προς χορήγησιν τοιαύτης αδειας η αρχή αδειών δέον όπως ικανοποιηθή ότι υφίσταται σύμβαισις δια την τοιαύτην μεταφοράν.

40

(3) Η εν τω προηγουμένω εδαφίω αναφερομένη σύμβαισις δέον να περιέχη σαφείς προνοίας περί της διαδρομής ήτις θα εκτελήται, περί της χρονικής ισχύος αυτής ως και περί του ανταλλάγματος το οποίον θα παρέχητε δια την εκτέλεσιν ταύτης."

Δεν υπάρχει τίποτε στα στοιχεία ενώπιόν μου που να αποδει-

κνύει ότι κατά τη χορήγηση της άδειας από την Αρχή Αδειών δεν υφίσταντο συμβάσεις σε ισχύ για τέτοια μεταφορά ούτε και ότι οι συμβάσεις δεν περιείχαν σαφείς πρόνοιες για τη διαδρομή που θα εκτελείτο ή και της χρονικής ισχύος αυτών όπως και το αντάλλαγμα το οποίο θα παρέχεται για την εκτέλεσή των. Περιπλέον στο 5
 όλο θέμα της προσθήκης νέων συμβάσεων μετά την υποβολή της ένστασης, δεν υποβλήθηκε οποιαδήποτε ένσταση κατά τη διάρκεια των διαδικασιών, είτε ενώπιον της Αρχής Αδειών, είτε ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, οι οποίες προέβησαν σε έρευνα ως προς την όλη έκταση της αιτούμενης άδειας και όχι για το 10
 περιεχόμενο της αρχικής αίτησης και μια και δεν υπήρχε οποιαδήποτε επιταχτική διάταξη στο Νόμο ως προς το περιεχόμενο μιας αίτησης ή και του αποκλεισμού επεκτάσεως του αντικειμένου της αίτησης, δεν κρίνω ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήτο τέτοια ώστε να αποτελεί ουσιώδη παράβαση τύπου που επη- 15
 ρέασε τη λήψη της επίδικης απόφασης κατά τέτοιο τρόπο που να δικαιολογεί την ακύρωσή της γι' αυτό και μόνο το λόγο. Επομένως ο λόγος αυτός αποτυγχάνει.

Το επόμενο ζήτημα που πρέπει να εξεταστεί είναι, κατά πόσο 20
 κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης υπήρξε συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις του Άρθρου 13(4) του Νόμου. Είναι πρόδηλο από τα ενώπιόν μου στοιχεία ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας έλαβε δεόντως υπόψη, 25
 μετά από τη δέουσα έρευνα, όλες τις προϋποθέσεις του άρθρου αυτού του Νόμου. Κατά την κρίση μου, η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στους καθ' ων η αίτηση με βάση τα στοιχεία που ήταν ενώπιόν τους. Επομένως η προσφυγή αποτυγχάνει και απορ- 30
 ρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Κάτω από τις περιστάσεις όμως της υπόθεσης δε γίνεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

35